

Sygn. akt V U 3197/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Marek

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2015 r. w Legnicy

sprawy z wniosku Przedsiębiorstwa Handlowego (...) K. K. (1) w G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

przy udziale osoby zainteresowanej J. B.

o ustalenie niepodlegania ubezpieczeniom społecznym J. B. i o odstąpienie od ustalenia kwoty należnych składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

na skutek odwołań Przedsiębiorstwa Handlowego (...) K. K. (1) w G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 22 października 2014 r. **znak** (...)

nr dec: (...), (...), (...)

oddala odwołania

Sygn. akt VU 3197/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 22 października 2014r., znak (...), nr (...) stwierdził, że J. B. jako zleceniobiorca u płatnika składek (...) K. K. (1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach od 10 marca do 31 grudnia 2008r., od 05 stycznia do 31 grudnia 2009r., od 02 stycznia do 31 grudnia 2010r., od 02 stycznia do 31 grudnia 2011r., od 02 stycznia do 31 grudnia 2012r., od 02 stycznia do 31 grudnia 2013r., od 02 stycznia 2014r., ustalając jednocześnie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za kolejne sporne miesiące.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, iż na podstawie protokołu kontroli z dnia 17 kwietnia 2014r. ustalono, że płatnik składek (...) K. K. (1) nie dokonał zgłoszenia do ubezpieczenia emerytalnego, rentowych i wypadkowego zainteresowanej J. B. w okresach wskazanych powyżej z tytułu wykonywania umów cywilnoprawnych, które płatnik nieprawidłowo klasyfikował jako umowy o dzieło. Przedmiotem niniejszych umów było wykonywanie rozliczeń finansowo-podatkowych, w tym: prowadzenie ksiąg rachunkowych, obliczanie wynagrodzeń dla pracowników i przekazywanie co miesiąc danych do ZUS, obliczanie zaliczek miesięcznych na podatek dochodowy do Urzędu

Skarbowego, sporządzanie danych stosownie do wymagań GUS, zamykanie roku obrachunkowego, sporządzanie bilansu oraz rachunku zysków i strat.

Organ wskazał, że w ramach tych umów J. B. wykonywała czynności, które wcześniej należały do jej obowiązków w ramach zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na stanowisku księgowej. Miejszem wykonywania pracy w ramach zawartych umów cywilnoprawnych była nadal siedziba płatnika, gdzie ubezpieczona posiadała własne stanowisko pracy, a także miała zapewnione przez płatnika niezbędne materiały, sprzęt biurowy oraz oprogramowanie do wykonywania prac wynikających z zawartych umów cywilnoprawnych.

W ocenie organu rentowego wykonywany przez zainteresowaną w spornym okresie szereg cyklicznie powtarzających się czynności związanych z prowadzeniem księgowości spółki i spraw finansowo-podatkowych, realizowanych w danym roku podatkowym, nie można uznać za dzieło, a zawierane umowy są de facto umowami o świadczenie usług, do których stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art.750 k.c.). Stąd na gruncie przepisów dotyczących ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013r., póź. 1442 ze zm.), ZUS uznał, iż J. B. powinna zostać zgłoszona do ubezpieczeń społecznych oraz ubezpieczenia zdrowotnego jako zleceniobiorca, a podstawą wymiaru składek winien stanowić przychód uzyskany przez ubezpieczoną z tego tytułu.

Dwoma kolejnymi decyzjami z dnia 22 października 2014r., znak (...), nr (...) i (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. określił dla płatnika składek(...)K. K. (1) kwotę należnych składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i kwotę należnych składek na Fundusz Pracy za okres od marca 2008 r. do czerwca 2009 r., powołując się na ustalenia faktyczne poczynione na okoliczność rzeczywistej podstawy zatrudnienia J. B., będące podstawą wydania w.w. decyzji nr (...).

Odwołania od powyższych decyzji złożył płatnik składek, zaskarżając je w całości i zarzucając im:

-naruszenie art. 627 k.c., poprzez zakwestionowanie zawartej pomiędzy skarżącym a J. B. umowy o dzieło, w przypadku kiedy brak było ku temu podstaw, zaś strony umowy o dzieło mogą swobodnie kształtować swój stosunek prawny a czynności wykonywane przez J. B., nie wykraczały poza zakres umowy o dzieło, poprzez jego błędną wykładnię;

-naruszenie art. 734 § 1 k.c., poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a tym samym uznanie, iż czynności wykonywane przez J. B., mogły wypełniać znamiona umowy zlecenia w przypadku kiedy to czynności te były wykonywane w ramach umowy o dzieło;

-naruszenie art. 750 k.c., poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a tym samym uznanie, iż czynności wykonywane przez J. B., były czynnościami wykonywanymi w oparciu o umowę o świadczeniu usług, w przypadku kiedy to, jak wyjaśniano również w toku przedmiotowej sprawy zakresem umowy zawartej z J. B. było wykonanie przez nią dzieła;

-naruszenie art. 58 § 1 k.c., poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, a tym samym uznanie, że umowa zawarta między (...) K. K. (1), a J. B. mogła stanowić czynność prawną sprzeczną z ustawą, albo mającą na celu obejście ustawy, w przypadku kiedy to. zgodnie z art. 353⁽¹⁾ kc - strony zawierające umowę, mogą ułożyć stosunek prawny według swojego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości stosunku, ustawie, albo zasadom współżycia społecznego, zaś organ w przedmiotowej sprawie nie wyjaśnił, ażeby umowa zawarta między J. B. a (...) K. K. (1) była spreczna z w/w przepisem prawa;

-art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (Dz.U.2013.1442 ze zm.) poprzez jego zastosowanie oraz uznanie, że J. B. winna podlegać obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu i rentownym, w przypadku kiedy to umowa zawarta między (...) K. K. (1) a J. B. była umową o dzieło, tym samym J. B. nie podlegała w/w ubezpieczeniom.

Dodatkowo pełnomocnik płatnika w odwołaniach odnośnie decyzji ustalającej składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych zarzucił naruszenie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2006 r., Nr 158, poz. 1121 ze zm.), zaś odnośnie decyzji dotyczącej składek na Fundusz Pracy – art. 104 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucji rynku pracy – poprzez ich nieprawidłowe zastosowanie.

W oparciu o powyższe zarzuty wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonych decyzji w całości, poprzez uznanie, że zawarte umowy nie mogą podlegać wskazywanym w decyzjach ubezpieczeniom, albowiem są umowami o dzieło. Skarżący wyraził pogląd, że dzieło polegające na dokonaniu rocznego bilansu oraz rachunku zysków i strat, posiadało sprawdzalny, materialny rezultat - w postaci sporządzonej dokumentacji za dany rok rozliczeniowy. Podkreślił, że prace wskazane w spornych umowach zostały wykonane przez zainteresowaną, charakteryzującą się szczególnymi przymiotami niezbędnymi do dokonania powierzonego dzieła i jego profesjonalnego wykonania wolnego od wad.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podtrzymując w całości treść zaskarżonych decyzji i argumenty w nich przedstawione.

Zarządzeniem z dnia 12 grudnia 2014 r. sprawy z odwołań płatnika K. K. (1) zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygnaturą V U 3197/14.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zainteresowana J. B. w okresie od 01 czerwca 2002r. do 29 lutego 2008r. była zatrudniona w przedsiębiorstwie (...) K. K. (1), w wymiarze pełnego etatu, na stanowisku głównego księgowego. Po przejściu zainteresowanej na emeryturę, płatnik zawierał z nią na okresy roczne, począwszy od 10 marca 2008r. na kolejne lata tj. 2008-2014 umowy cywilnoprawne, nazwane umowami o dzieło, w których zainteresowana jako przyjmująca zamówienie zobowiązywała się do wykonania dzieła polegającego na rozliczeniu finansowo-podatkowym firmy (...) za dany rok, z podjęciem wszystkich niezbędnych czynności, w tym:

- prowadzenie ksiąg rachunkowych,
- obliczanie wynagrodzeń dla pracowników i przekazywanie co miesiąc danych do ZUS,
- obliczanie zaliczek miesięcznych na podatek dochodowy do Urzędu Skarbowego,
- sporządzanie danych stosownie do wymagań GUS,
- zamykanie roku obrachunkowego,
- sporządzanie bilansu oraz rachunku zysków i strat.

Zgodnie z umowami zainteresowana nie mogła powierzyć realizacji dzieła osobom trzecim. Strony ustaliły wynagrodzenia w kolejnych umowach na kwotę 44 000 zł brutto. Było ono wypłacane zaliczkowo, zgodnie z przedłożonymi przez zainteresowaną rachunkami miesięcznie, przelewem. Pod koniec roku zainteresowana oświadczała czy będzie w kolejnym roku kontynuować umowę. Z początkiem umowy nie wiązały się jakieś szczególne, charakterystyczne czynności, koniec umowy następował w momencie sporządzenia rozliczenia finansowo-podatkowego za dany rok, co następowało najpóźniej do końca kwietnia. Przygotowanie rocznego rozliczenia finansowo-podatkowego wiązało się z systematycznym zbieraniem danych, prowadzeniem ksiąg finansowych. Generalnie J. B. wykonywała zgodnie z umową szereg cyklicznie powtarzających się czynności związanych z prowadzeniem księgowości spółki i spraw finansowo-podatkowych, które były realizowane w danym roku podatkowym, posługując się przy tym pieczętką - GŁÓWNY KSIĘGOWY P.H. (...) J. B..Powyższe umowy nakładały na zainteresowaną mniej obowiązków niż gdy pracowała na podstawie umowy o pracę o tyle, że pracowała na tzw. zbiorówkach i nie musiała dekretować każdego dokumentu finansowego osobiście.

Czynności wykonywane były przez ubezpieczoną w siedzibie firmy, gdzie posiadała własne stanowisko pracy, a także miała zapewnione przez płatnika niezbędne materiały, sprzęt biurowy oraz oprogramowanie do wykonywania prac wynikających z zawartych umów cywilnoprawnych. Wnioskodawca nie sprawował stałego nadzoru nad wykonywanymi przez zainteresowaną czynnościami, ale w razie potrzeby akceptował sporządzone przez nią dokumenty. J. B. nie przychodziła do pracy codziennie i nie miała ustalonych stałych godzin pracy, musiała jedynie zmieścić się w ustalonych z góry terminach i prawidłowo sporządzić bilans.

W spornych okresach zainteresowana nie posiadała innych tytułów do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Dowód: -akta kontroli ZUS: protokół kontroli – k. 251-305, świadectwo pracy – k. 19-21, umowy o dzieło – k. 23-38, rachunki – k. 41-182;

- akta sądowe: przesłuchanie zainteresowanej- k. 11v, e-protokół z dn. 06.07.2015 r.- 00:04:42-00:17:00; przesłuchanie wnioskodawcy- k. 11v-112, e-protokół j.w. -00:17:35-00:36:00.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania płatnika składek nie zasługiwały na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 205, poz. 1585 ze zm.), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9 osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, z zastrzeżeniem ust. 4 (osoby określone w ust. 1 pkt 4 nie podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli są uczniami gimnazjów, szkół ponadgimnazjalnych, szkół ponadpodstawowych lub studentami, do ukończenia 26 lat). Osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu (art. 12). Zgodnie z art. 9 ust. 4a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, mające ustalone prawo do emerytury lub renty podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli równocześnie nie pozostają w stosunku pracy. W stosunku do tej grupy zatrudnionych zachodzi również obowiązek opłacania składek na FGŚPi FP – w oparciu o art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy i art. 104 ust. 1 pkt 1c ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Zamkniętym katalogiem osób podlegających obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym, zawartym w w.w. art. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie zostały objęte osoby wykonujące pracę na podstawie umowy o dzieło z zastrzeżeniem pracowników, którzy taką umowę zawarli ze swoim pracodawcą lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy. W konsekwencji osoby te nie są objęte również obowiązkowym ubezpieczeniem wypadkowym ani obowiązkowymi składkami na FGŚP i FP.

Stan faktyczny w zakresie istotnych dla rozstrzygnięcia faktów pozostawał niesporny. W świetle treści odwołań istota rozpoznawanych spraw sprowadza się jedynie do oceny charakteru zawartych pomiędzy płatnikiem składek i zainteresowaną umów cywilnoprawnych. O ile bowiem płatnik składek pozostawał w przekonaniu, iż umowy te stanowiły umowy o dzieło, niepowodujące obowiązku odprowadzania obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne, o tyle organ rentowy stał na stanowisku, że badane umowy spełniały jedynie przesłanki umów o świadczenie usług.

Zgodnie z treścią art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Jej istotą jest osiągnięcie określonego, zindywidualizowanego rezultatu w postaci materialnej lub niematerialnej (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 26 stycznia 2006 r., sygn. akt III AUa 1700/05). W wypadku umowy o dzieło niezbędne jest, aby starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu jako

koniecznego do osiągnięcia bez względu na rodzaj i intensywność świadczonej w tym celu pracy i staranności. Kodeks cywilny nie podaje definicji "dzieła", jednak w doktrynie i orzecznictwie jednomyślnie przyjmuje się, iż wykonanie dzieła oznacza określony proces pracy lub twórczości o możliwym do wskazania momencie początkowym i końcowym, którego celem jest doprowadzenie do efektu ustalonego przez strony w momencie zawierania umowy, który może przybrać postać materialną, jak i niematerialną. Przedmiot umowy o dzieło może zostać określony w różny sposób, jednakże określenie to musi być na tyle precyzyjne, aby nie było wątpliwości, o jakie dzieło chodzi. Nadto cechą konstytutywną dzieła jest samoistność rezultatu, przez co rozumie się jego niezależność od dalszego działania twórcy. Innymi słowy - z chwilą ukończenia dzieła staje się ono odrębne od twórcy.

Umowa o świadczenie usług, do której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 734 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c.) w przeciwieństwie do umowy o dzieło jest umową starannego działania. Jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia zindywidualizowanego rezultatu, lecz oczywiście mogą (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia z dnia 26 stycznia 2006 r., sygn. akt III AUa 1700/05).

Umowa zlecenia nie akcentuje tego rezultatu, jako koniecznego do osiągnięcia, nie wynik zatem (jak w umowie o dzieło), lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku, są elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia, to jest przedmiotowo istotnym (por. także wyrok SA w Rzeszowie z dnia 21 grudnia 1993 r., III Aur 357/93, OSA 1994/6/49). W zobowiązaniach starannego działania podjęcie przez dłużnika wymaganych czynności przy zachowaniu wiążącego go stopnia staranności oznacza, że dłużnik wykonał zobowiązanie, pomimo iż nie osiągnięto określonego celu umowy. Ocenie podlega więc należyta staranność dłużnika niezależnie od tego, czy oczekiwany przez dającego zlecenie rezultat nastąpił, czy nie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12 grudnia 2013 r., sygn. akt III AUa 712/13, LEX nr 1409040).

Jednym z kryteriów pozwalających na odróżnienie umowy o dzieło od umowy o świadczenie usług jest możliwość poddania umówionego rezultatu (dzieła) sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2006 r., II CSK 117/06, LEX nr 332959; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 listopada 2000 r., sygn. akt IV CKN 152/00; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 5 marca 2013 r., sygn. akt III AUa 851/12, LEX nr 1312047). Cechą charakterystyczną takich umów jest również to, że zazwyczaj są to umowy oparte na zaufaniu między stronami i z uwagi na to wymagają osobistego wykonania przez usługodawcę. Zlecający usługę powierza jej wykonanie danej osobie w zaufaniu do jej umiejętności, kwalifikacji, wiedzy i innych walorów (por. także wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 11 lipca 2013 r., sygn. akt III AUa 2091/12, LEX nr 1353676).

Nie ulega przy tym wątpliwości, że granica między usługami, a dziełem bywa niezwykle płynna, zwłaszcza, gdy umowa dotyczy zespołu czynności, zaś prawidłowa kwalifikacja konkretnej umowy cywilnoprawnej wymaga każdorazowo szczegółowej analizy całokształtu okoliczności towarzyszących zawarciu i wykonywaniu umowy.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd doszedł do przekonania, że łączące płatnika składek z zainteresowaną umowy cywilnoprawne należy zakwalifikować jako umowy o świadczenie usług, do których stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Umowy starannego działania - takie jak umowy o pracę, zlecenia, czy o świadczenie usług - zawsze prowadzą do określonego, zamierzonego przez strony czy przez pracodawcę rezultatu, którym w tym przypadku było sporządzenie odpowiednich rozliczeń podatkowych, zamknięcie roku obrachunkowego, sporządzenie bilansu, rachunku zysku czy strat. W ocenie Sądu, nie jest to jednak wystarczające, aby przyjąć, iż umowy zawierane przez zainteresowaną i wnioskodawcę były umowami o dzieło. Jak wskazuje orzecznictwo sądowe, realizacja oznaczonego dzieła jest określonym procesem wykonawczym, z możliwym do wskazania momentem początkowym i końcowym, w którym najważniejszym jest końcowy, samoistny, rezultat, zdefiniowany przez strony w momencie zawierania umowy. Z powyższą klasyczną definicją umowy o dzieło nie koresponduje sytuacja, gdy dana osoba wykonująca te czynności, wykonuje je w systemie tzw. pracy ciągłej, w cyklu związanym z profesjonalną działalnością. Szereg kolejnych czynności, które składają się na zorganizowany cykl produkcyjny, nawet gdy prowadzi do wymiernego efektu, nie może być rozumiany jako jednorazowy rezultat i kwalifikowany jako realizacja umowy o dzieło. Przedmiotem umowy

o dzieło nie może być bowiem osiąganie kolejnych, bieżąco wyznaczanych rezultatów; w tym sensie nie może istnieć ciąg tzw. małych dzieł składających się na końcowy efekt, za który odpowiedzialność przyjmuje zlecający pracę (por. także wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 29 kwietnia 2014 r., III AUa 855/13, LEX nr 1461174).

Na gruncie niniejszej sprawy bezspornym było, że w okresach objętych zaskarżonymi decyzjami zainteresowana J. B. wykonywała na rzecz płatnika składek czynności polegające na rozliczeniu finansowo-podatkowym firmy za dany rok, z podjęciem wszystkich niezbędnych czynności, w tym:

- prowadzenie ksiąg rachunkowych,
- obliczanie wynagrodzeń dla pracowników i przekazywanie co miesiąc danych do ZUS,
- obliczanie zaliczek miesięcznych na podatek dochodowy do Urzędu Skarbowego,
- sporządzanie danych stosownie do wymagań GUS,
- zamykanie roku obrachunkowego,
- sporządzanie bilansu oraz rachunku zysków i strat.

Mając na uwadze sposób wykonywania przez zainteresowaną przedmiotowych umów cywilnoprawnych, ustalony w oparciu o dowody zgromadzone w sprawie, w tym z przesłuchania wnioskodawcy i zainteresowanej, Sąd nie miał wątpliwości, że wykonywane przez J. B. czynności w ramach w.w. umów były czynnościami typowymi dla umów o świadczenie usług w rozumieniu art. 750 k.c. Składały się one bowiem na powtarzalny cykl działań, realizowanych w ramach umowy starannego działania, do których stosuje się przepisy dotyczące zlecenia. Cykl ten składał się de facto z podejmowania bieżących i typowych działań z zakresu rachunkowości, zależnie od potrzeb prawidłowego prowadzenia spraw finansowo-podatkowych przedsiębiorstwa płatnika. Uwieńczeniem tych poszczególnych czynności wymienionych w umowach przy formułowaniu przedmiotu kontraktu, miało być z kolej rozliczenie finansowo-podatkowe firmy płatnika, które samo w sobie jest także czynnością powtarzalną – coroczną, typową i wynikającą ze specyfiki finansów i księgowości. Innymi słowy, celem tych umów nie było osiągnięcie określonego rezultatu, ale wykonanie czynności, które przy zachowaniu należytej staranności i sprzyjających okoliczności, mogły do niego doprowadzić. Samo nazwanie umowy umową o dzieło oraz najbardziej nawet precyzyjne opisywanie w umowie poszczególnych czynności polegających na prowadzeniu spraw z zakresu księgowości, nie przekształciłoby tego stosunku prawnego w umowę o dzieło.

Nie kwestionując możliwości powierzania przez płatnika określonych czynności osobom zatrudnianym w ramach stosunków cywilnoprawnych, należy podkreślić, że musi się to odbywać z poszanowaniem porządku prawnego, w szczególności w zakresie wywiązywania się ze zobowiązań publiczno-prawnych. Jeżeli strony zawierają umowy o dzieło na warunkach, które nie spełniają ustawowego wymogu sprecyzowania rezultatu umowy, to jest to nieważna czynność prawna, jako pozorna w rozumieniu art. 83 § 1 k.c. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli strony zgodnie zawierają taką umowę dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczeń woli stron ocenia się według właściwości tej czynności.

Wobec zasadnego zakwalifikowania przez organ rentowy przedmiotowych umów jako umów o świadczenie usług, prawidłowym było ustalenie, iż zainteresowana podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu ich wykonania. W konsekwencji prawidłowe pozostają też decyzje wymierzające składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Z tych względów Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego oddalił odwołania wnioskodawcy od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 22 października 2014r.o numerach: (...), (...), (...) i orzekł jak w sentencji.